



Arrest

nr. 91 597 van 19 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 juli 2012 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. LOOBUYCK, die *loco* advocaat P-J. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 23 augustus 2011 een eerste asielaanvraag in. Hij verklaart op dezelfde dag het Rijk te zijn binnengekomen.

1.2. Op 23 januari 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), in antwoord op het ingediende asielverzoek, een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker stelt tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Bij arrest met nummer 82 568 van 7 juni 2012 weigert ook de Raad aan verzoeker de vluchtelingstatus en subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. Verzoeker dient op 5 juli 2012 een tweede asielaanvraag in.

1.5. Op 13 juli 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Deze beslissing, die op dezelfde dag ter kennis wordt gebracht, luidt als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

*Overwegende dat
de persoon die verklaart te heten [M. N. A.]
geboren te [...], op [...]
en van nationaliteit te zijn : Kameroen
die een asielaanvraag heeft ingediend op 05.07.2012*

Overwegende dat betrokkene op 23.08.2011 een eerste asielaanvraag indiende die op 24.01.2012 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 08.06.2012 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 05.07.2012 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op zijn initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat betrokkene eerste asielaanvraag van het CGVS een negatieve beslissing kreeg. Overwegende dat betrokkene verklaart aan zijn partner te zullen vragen om een e-mail te sturen om betrokkene asielrelaas te staven. Overwegende dat de DVZ niet kan oordelen over een e-mail die er nog niet is. Overwegende dat betrokkene een geboorteakte voorlegt. Overwegende dat betrokkene bij zijn vorige asielaanvraag reeds een geboorteakte voorlegde en zijn asielaanvraag dealniettemin negatief werd afgesloten. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”

Dit is de bestreden beslissing.

1.6. Verzoeker dient op 10 augustus 2012 een derde asielaanvraag in.

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

2.2. Verzoeker stelt te opteren voor het gebruik van de Franse taal als proceduretaal.

Het gebruik van de talen in de rechtspleging staat evenwel niet ter vrije keuze van de partijen, maar wordt op dwingende wijze geregeld door artikel 39/14 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Dit artikel luidt als volgt:

“Behoudens wanneer de taal van de procedure is bepaald overeenkomstig artikel 51/4, worden de beroepen behandeld in de taal die de diensten waarvan de werking het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten.

Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad werd ingediend.”

Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet bepaalt verder:

“§ 1. Het onderzoek van de in de artikelen 50, 50bis, 50ter en 51 bedoelde asielaanvraag geschiedt in het Nederlands of in het Frans.

De taal van het onderzoek is tevens de taal van de beslissing waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied.

§ 2. De vreemdeling, bedoeld in de artikelen 50, 50bis, 50ter of 51, dient onherroepelijk en schriftelijk aan te geven of hij bij het onderzoek van de in de vorige paragraaf bedoelde aanvraag de hulp van een tolk nodig heeft.

Indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, kan hij volgens dezelfde regels het Nederlands of het Frans kiezen als taal van het onderzoek.

Indien de vreemdeling geen van die talen heeft gekozen of verklaard heeft de hulp van een tolk te verlangen, bepaalt de Minister of zijn gemachtigde de taal van het onderzoek, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Tegen die beslissing kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld.

§ 3. Bij de procedures voor de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voor de Raad van State alsmede indien de vreemdeling tijdens de behandeling van de asielaanvraag of binnen een termijn van zes maanden na afloop van de asielpprocedure verzoekt om het toekennen van een machtiging tot verblijf op grond van de artikelen 9bis of 9ter, wordt de taal gebruikt die overeenkomstig paragraaf 2 is gekozen of bepaald.

Paragraaf 1, tweede lid, is van toepassing.”

Uit het door verweerder neergelegde administratief dossier blijkt dat verzoeker op 5 juli 2012 in persoon een asielaanvraag indiende overeenkomstig artikel 50 of 51 van de Vreemdelingenwet. Hij verklaarde hierbij de bijstand te verzoeken van een tolk die de Engelse taal beheerst tijdens het onderzoek van zijn asielaanvraag en werd ervan in kennis gesteld dat de taal waarin zijn asielaanvraag zou worden onderzocht door de bevoegde instanties het Nederlands was. Dit document bevat de handtekening van verzoeker. Dit gebeurde overeenkomstig hetgeen is voorgeschreven in artikel 51/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. De verdere procedure werd – wat de taal betreft – behandeld zoals voorgeschreven door deze wetsbepaling (cfr. RvS 19 november 2003, nr. 125.502).

In casu dient bijgevolg te worden vastgesteld dat huidig beroep – gericht tegen de in het Nederlands opgestelde beslissing van 13 juli 2012 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag – dient te worden behandeld in de taal van de procedure zoals voorgeschreven in artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet, zijnde het Nederlands.

3. Over de ontvankelijkheid

Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien de vordering tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

4. Over de gegrondheid van het beroep

4.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet. Hij betoogt in wezen dat de bestreden beslissing in toepassing van deze wetsbepaling diende te zijn

opgesteld in de Franse taal. Hij wijst er hierbij op dat zijn eerste asielaanvraag – ingediend op 23 augustus 2011 – werd onderzocht in de Franse taal zonder de bijstand van een tolk, aangezien hij aangaf de Franse taal voldoende meester te zijn, en dat hij zijn tweede asielaanvraag heeft ingediend in de Franse taal en dat ook zijn gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken plaatsvond in de Franse taal.

4.2. De bestreden beslissing werd genomen in antwoord op de op 5 juli 2012 ingediende asielaanvraag. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker aangeeft, blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoeker verklaarde in het kader van het onderzoek van deze asielaanvraag de bijstand te verzoeken van een tolk die de Engelse taal beheerst. Hij werd er vervolgens van in kennis gesteld dat de taal waarin zijn asielaanvraag zou worden onderzocht door de bevoegde instanties het Nederlands was. Dit document bevat de handtekening van verzoeker. Verzoekers stelling dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken werd gehoord in de Franse taal vindt verder evenmin steun in de stukken van het administratief dossier. Hieruit blijkt immers dat verzoeker op 13 juli 2012, met bijstand van een tolk, werd gehoord in het Engels en dat hierbij het Nederlands als taal van de procedure werd gebruikt. Ook dit gehoorverslag, dat aldus in de Nederlandse taal werd opgesteld, werd ondertekend door verzoeker. Verzoekers betoog dat het onderzoek van zijn tweede asielaanvraag plaatsvond in het Frans, en dat bijgevolg op grond van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet de bestreden beslissing in de Franse taal diende te zijn gesteld, mist bijgevolg feitelijke grondslag. Het gegeven dat de eerste asielprocedure in de Franse taal geschiedde, vermag aan het voorgaande geen afbreuk te doen.

Een schending van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet is niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

5. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend en twaalf door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS